

TEATR WSPÓŁCZESNY W SZCZECINIE

VERY IBSEN

TEKST: PATRYCJA KOWAŃSKA

REŻYSERIA: DOMINIKA KNAPIK

**Norweski dramatopisarz
Henryk Ibsen zmarł
na skutek porażenia
serca 23 maja 1906 roku
w swoim domu w Oslo.
Tuż po uroczystościach
pogrzebowych odczytano
następujący testament:**

Ja, Henryk Ibsen, w pełni świadomy swoich czynów i myśli, a także z pełnym zrozumieniem skutków swoich wyborów, niniejszym sporządzam testament, który wyraża moją wolę. Drogie dzieci. W spadku otrzymujecie moją ostatnią, nienapisaną sztukę - tę, którą teraz gracie. Marzyłem o tym, że poznacie się na nowo, jako bracia i siostry, niezależnie od tego, że jesteście też dla siebie nawzajem matką i synem, żoną i mężem, kochankiem i kochanką, dziadkiem i wnuczką.

EDVARD MUNCH, SCENOGRAFIA DO „UPIORÓW”
HENRYKA IBSENA, 1906

Dałem wam w prezencie wasze życie i nie obchodziło mnie, czy macie na nie ochotę. Podobnie jak na granie tego przedstawienia, w którym szambo co chwilę wybija pod podłogą. Ale bez obaw, będzie dobrze - wszystkie szczęśliwe rodziny są do siebie podobne. A każda nieszczęśliwa rodzina jest nieszczęśliwa na swój sposób... Tylko to wymyśliłem nie ja, tylko ten frajer Tolstoj.

Nie zostawiam wam żadnych nieruchomości, nie potrzebujecie ich, bo nigdzie nie mieszkacie. Nie zostawiam wam żadnych pieniędzy, bo nie potraficie nic z nimi zrobić. Daruję wam wieczny brak, lęk i czarną dziurę w klatkach piersiowych, to wam musi wystarczyć.

**Urwisko porośnięte drzewami.
Śnieżycą ustała, ale śnieg rzuca
martwy cień na okolicę
i śniegiem obciążone są gałęzie
jodeł. Noc zapada,
ale jeszcze pełno żółtych
blasków na szczytach skał.
Z pomiędzy wzgórz dochodzą
słabe dźwięki pieśni.**

Mam to po tatku, on ma po mamie
Po mojej babci, co po kimś też ma
Może po samym dziadku Adamie
Przypadł mi w spadku, nazwijmy to, skarb

Nikt się nie pytał o moją zgodę
Nie było chwili, bym odmówić mógł
Taki to skarb, że jedno co mogę
To zrobić dziecko i sprzedać to mu

Radosne fiordy, radosne chmury
Sosny, jeziora, obte kamienie
Bez matki, ojca, syna i córky
Na wieki wieków zdane na siebie

(TEKST PIOSENKI: SZYMON LECHOWICZ)

VERY IBSEN

reżyseria, choreografia i koncept scenografii: Dominika Knapik
tekst, dramaturgia, wideo: Patrycja Kowańska
muzyka i udźwiękowienie: Szymon Lechowicz
kostiumy: Klaudia Hegab
reżyseria światła: Wolfgang Macher
scenografka wykonawcza: Karolina Grygier
konsultacja wokalna: Sandra Klara Januszevska
asystent reżyserki: Kacper Kujawa

inspicjentka: Magdalena Kaźmierska

obsada:

Borkman: Arkadiusz Buszko
Jadwinia: Julia Gadzina
Pani Alving: Iwona Kowalska
Oswald: Kacper Kujawa
Helmer: Michał Lewandowski
Hedda: Joanna Matuszak

**PRAPREMIERA: 4 PAŹDZIERNIKA 2025,
SCENA NOWE SYTUACJE
291. PREMIERA TEATRU WSPÓŁCZESNEGO W SZCZECINIE**

W spektaklu zacytowano fragmenty sztuk Henryka Ibsena:
„Upiory”, „Dzika kaczka”, „Hedda Gabler”, „Dom lalki (Nora)”,
„Jan Gabriel Borkman” w tłumaczeniu
Walerii Marrené-Morzkowskiej.

W wideo wykorzystano reprodukcje obrazów
Edvarda Muncha oraz Nikolaja Astrupa.

Licencja na wystawienie
utworu została wydana
przez Stowarzyszenie
Autorów ZAiKS.

Dyrektor naczelny: Mirosław Gawęda
Dyrektor artystyczny: Michał Buszewicz

Teatr Współczesny w Szczecinie
Wały Chrobrego 3
70-500 Szczecin

REZERWACJA I SPRZEDAŻ BILETÓW:
bow@wspolczesny.szczecin.pl
tel. 91 489 23 23

Tekst testamentu Ibsena: Patrycja Kowańska
Redakcja programu: Anna Rogozińska-Nowak,
Karolina Żabczak
Sesja promocyjna do spektaklu: Mila Łapko
Opracowanie graficzne: Pełnia XYZ

wspolczesny.szczecin.pl